

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 11 oktober 2004

Ö 2284-03

KLAGANDE

Domstolsverket, 551 81 JÖNKÖPING

MOTPART

BL

SAKEN

Ersättning till offentlig försvarare

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätt, avd. 6, beslut den 13 maj 2003 i mål Ö 1842-03

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen lämnar överklagandet utan bifall.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Domstolsverket har yrkat att Högsta domstolen lämnar BLs i tingsrätten framställda yrkande om ersättning för tidsspillan utan bifall.

BL har bestritt ändring.

Sveriges Advokatsamfund har yttrat sig i målet.

SKÄL

BL har som offentlig försvarare vid tingsrätten yrkat ersättning för tidspillan avseende resor som, tur och retur, tagit 15 minuter vid tre tillfällen och 25 minuter vid fyra tillfällen. Det har inte framkommit annat än att varje resa varit påkallad vid utförandet av uppdraget. Frågan i målet är om resorna tagit så obetydlig tid i anspråk att de inte utgör ersättningsgill tidspillan.

Enligt 21 kap. 10 § rättegångsbalken är offentlig försvarare berättigad till skälig ersättning för bl.a. tidspillan. Någon klar definition av begreppet tidspillan finns inte utan det får från fall till fall avgöras vad som kan anses utgöra ersättningsgill tidspillan vid utförande av uppdraget. Helt allmänt kan dock sägas att syftet med reglerna om tidspillan är att ersätta sådan tid då produktivt arbete med uppdraget inte utförs, trots att försvararens arbetstid tas i anspråk. Restid utgör ett typfall av tidspillan.

Det finns i 21 kap. 10 § rättegångsbalken ingen uttalad begränsning med avseende på den minsta tidsåtgång som utgör ersättningsgill tidspillan. Eftersom domstolarna inte bör belastas med att granska alltför obetydliga ersättningsanspråk talar dock praktiska skäl för en sådan begränsning.

I målet är brottmålstaxans begränsningsregel, som innebär att tidspillan bara ersätts till den del sammanlagd tidspillan överstiger en timme, inte tillämplig, jfr rättsfallen NJA 1979 s. 584 och 1979 s. 588. I det senare rättsfallet fann Högsta domstolen att ett rättshjälpsbiträdes resa som, tur och retur, tagit 30 minuter i

anspråk var ersättningsgill som tidsspillan eftersom denna tidsåtgång inte kunde anses som obetydlig.

Högsta domstolen finner att sammanlagd tidsspillan i ett mål utanför brottmåls-
taxans tillämpningsområde, i en och samma instans, måste uppgå till minst 20
minuter för att den inte skall anses som obetydlig och därför inte medföra rätt till
ersättning. Sammanlagd tidsspillan som uppnår denna gräns skall dock vara er-
sättningsgill i sin helhet. Högsta domstolen finner vidare att tidsåtgången för var
och en av resorna i målet inte i något fall kan anses som så obetydlig att restiden
inte skall inräknas i den sammanlagda tidsspillan för vilken ersättning skall utgå.
BL skall således tillerkännas yrkad ersättning för tidsspillan.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit: justitieråden Thorsson, Dahllöf, Lindeblad,
Calissendorff, Widebeck (referent)
Föredragande revisionssekreterare: Börjesson